

— Благодарѣж, капетане, отговаря Рихардъ; поблагодарѣте и царя си за царскѣ-тѣ му камъ мене милость. Азъ щѣ си идѣ въ Франціѣж.

Олга стояла и ронила слъзы.

Слѣдъ два дни Рихардъ си отишълъ въ Франціѣж; нѣ отечество-то му, ако и да разбрало за негово-то похвално поведеніе, не го награди съ повече нѣчто, а само съ стъпени на сотникъ, кой-то Рихардъ съ благодарность и признателность прія.

По нѣколко мѣсяца писа на Олгынъ бащѣ та попроси рѣкѣ-тѣ на дѣщерѣж му и слѣдъ три мѣсяца станѣ сватбата имъ. Плодъ отъ брачный имъ съжъзъ излѣзе единъ отъ най-великы-ты французскы войводи, П кои-то было писано да прослави Француско-то оржѣие.

(прѣведенъ отъ J. Г.)

РАЗГОВОРЪ ВЪ ЕДНО СЪБРАНИЕ ЗА ВЪСПИТАНИЕ-ТО.

При училище-то въ единъ градъ у Българія има доста добра градина, въ коя-то често ся събиратъ комшійки-тѣ заедно съ работа-та си или, както тѣ казватъ, да преджтъ и да приказватъ. Но и струва да ся седи въ тѣзи градина отъ една страна за това, чи тя е добрѣ уредена, съ дебелы сѣнки отъ високи и кичесты дървета, а отъ друга страна за това, чи околности-тѣ, кои-то ся виждатъ отъ тѣзи градина, показватъ отъ себя твърдѣ гиздавы картины. Най-много обичатъ да ся събиратъ за приказване въ тѣзи градина жена-та на градскія чорбаджія, попадія-та попъ-Русевица, жена-та на единъ иконописецъ, кого-то споредъ занаятатъ му, наричатъ даскаль, а жена му даскалица, Стамболійка-та, коя-то носи това име, защото мжжъ ѣ былъ ходилъ единъ пѣтъ въ Цариградъ, и проч. Въ единъ отъ лѣтны-тѣ дене казана-та компанія, по обичаятъ си, ся събира въ тѣзи градина за прикаски, и въ този день, като нарочно природа-та особено располагаше къмъ таквось забавленіе: време-то бѣше ясно, небе-то чисто, слънце-то грѣяше съсь всичка-та си сила; на срещу градина-та